

Parter med, ogsaa Arbejderne. Jeg gaar ud fra, at hvis en saadan Kommission kunde ende sit Arbejde, medens Rigsdagen var samlet, vilde der kunne blive Lejlighed til at forhandle med Finansudvalget og saaledes faa yderligere Sanktion paa, hvorvidt man skal gøre det Forsøg, der er Tale om. Og hvis der blev Tale om, at man skulde ofre ret mange Penge fra Statens Side — noget, der vil kunne ses af det Resultat, Kommissionen vilde komme til —, er det en Selvfølge, at saa maa man paa en eller anden Maade sikre sig, at de nødvendige Penge i saa Henseende ikke bagefter blive nægtede. Selve det, at der gøres et saadant Forsøg, kan ikke siges at være at fremhjelpe en Industri, der ikke har Rod og ikke har Betingelserne for at kunne trives, thi Formaalet skulde jo netop være at opdrage baade Fabrikken og Arbejderne til at kunne konkurrere. Det er i hvert Fald fra min Side en bestemt udtalt Forudsætning, at hvis dette ikke viser sig at kunne lade sig gøre, kan der ikke være Tale om, at man efter Forsøgsperioden skulde blive ved fra Statens Side at ofre for at lade Arbejdet udføre herhjemme. Det maa man være klar over fra alle Sider. Ellers opnaar man ikke det, man skulde opnaa, at ogsaa Arbejderne, men for Resten særlig Fabrikkerne selv, ere saa interesserede i at præstere et saadant Arbejde baade i Retning af Kvantitet og Kvalitet, at det virkelig er muligt at konkurrere med Udlandet.

Et Par ærede Medlemmer nævnedes et Par Spørgsmaal, som jeg kortelig skal berøre. De høre vist ikke hjemme ved 3die Behandling. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen) gjorde en Bemærkning om en Forhandling, der har været ført i Finansudvalget vedrørende Havnesporene i Byerne. Det ærede Medlem mente, at det særlig drejede sig om Randers; det tror jeg for Resten ikke er rigtigt, men det er i denne Forbindelse uden Betydning. Jeg gør opmærksom paa, at naar jeg ved mine Overvejelser af denne Sag om Statsbanernes Stilling til Anlæg af Havnespor har erklæret, at Havnene eller Byerne, hvad man nu vil, med nogen Grund have følt sig forurettede, ligger det i, at de Overenskomster, der ere sluttede, have været af den Natur og med det Indhold, at Havneraadet eller Kommunerne med nogen Ret have kunnet gaa ud fra, at det, som i sin Tid var gældende for Anlægget af de Havnespor, der ere blevne lagte, ogsaa

vilde blive ved at være gældende i alt Fald en Tid. Men rent juridisk kunne de ikke have nogen som helst Ret til at sige, at det skal være gældende i al Fremtid, thi der staar udtrykkelig i Overenskomsterne: Hvis derom opnaas Enighed, gælder der derom de og de Regler. Men selvfølgelig ere Statsbanerne altid i Stand til at sige: Vi ville ikke være enige med Kommunalbestyrelserne om det, og saa gælde Betingelserne ikke længer. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at jeg indrømmer, at det er uheldigt, at der er Overenskomster, som give Kommunalbestyrelserne Grund til at gaa ud fra, at de samme Betingelser ville være gældende for alle Havneanlæg herefter, men det motiverer ingenlunde, at man skal sige: Selvfølgelig skulde de Havnespor, der maatte blive anlagte, efter at Overenskomsten er sluttet, men efter andre Regler, betales af Statsbanerne. Det vil jeg paa ingen Maade indrømme. Det kan være, de nye Regler, jeg haaber vi skulle faa, blive andre, og saa kunde der snarere være Grund til at sige: Saa skulde ogsaa de tidligere Anlæg gaa ind under de nye Regler, men ogsaa det vil jeg forvare mig meget imod; i saa Henseende vil jeg ikke love mere, end jeg kan holde. Det, jeg i Finansudvalget har lovet, er, at hele Spørgsmaalet skal blive Genstand for Overvejelse, saaledes at man kan faa Regler, der baade for Kommunens og Statens Vedkommende ere tilstrækkelig klare, saa ingen kan tage fejl af dem, og saaledes, at der saavel for Kommunens som for Statens Vedkommende kan siges at være en retfærdig Fordeling af de Udgifter, der ere forbundne med Anlæg af Havnesporene.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) spurgte efter nogle Holdepladser, som jeg havde vist mig velvillig overfor og lovet at se paa til 3die Behandling, og det ærede Medlem vilde gerne vide, hvad Grunden var til, at der ikke forelaa noget derom. Jeg skal, uden at komme ind paa de enkelte Holdepladser, sige, at mit Standpunkt i al Almindelighed har været det, at der er ringe Anledning til at opføre et Beløb til en eller flere Holdepladser for det kommende Finansaar, naar man er aldeles klar over, at Anlægene aligevel ikke komme til Gennemførelse. Jeg har fra første Færd holdt paa, at det, der opføres paa Finansloven, ogsaa omtrent skal kunne forbruges i det paagældende Finansaar. Jeg har som Ordfører haft Lejlighed til at udtale mig mod, at der hvert Aar paa Tillægsbevillingsloven